

[A. C. Normann.]

stærkt slår fast, at der derovre er gode naturgivne og befolkningsmæssige muligheder for en ny foretagsomhed, og det samme gælder sikkert adskillige andre steder i landet.

Jeg synes, man må sige, at forslaget på trods af alt, hvad der her er sagt, har en liberal karakter: teknisk vejledning og råd og derefter lån eller garanti, hvor finansiering ellers ikke kan opnås i tilstrækkeligt omfang. Jeg regner med, at der ikke vil blive tale om tilskud, og at lånene må blive fuldt forrentet så hurtigt, som det er muligt, så at staten ikke skal få andre tab på ordningen end det, der måtte opstå i enkelte tilfælde, hvor selv forsigtige beregninger om et foretagendes rentabilitet ikke holder stik. Det ærede medlem hr. Lorentzen har naturligvis ret i, at der består en risiko i forbindelse med denne långivning. Hvis en bank er drevet efter sin hensigt, ordentligt og nyttigt, består der også for en bank en risiko ved långivning, og i øjeblikket er den økonomiske tilstand således, at der altid vil kunne opnås lån på det private lånemarked, hvor der ingen risiko består, fordi der i øjeblikket er en betydelig likviditet også i banker og sparekasser og de øvrige kreditinstitutioner. Derfor må det naturligvis erkendes, at staten til en vis grad må være risikovillig, hvis opgaven skal løses, og det vil også være rigtigt, at folketingset gør sig klart, at en risiko ikke kan undgås.

Jeg er lidt i tvivl om, hvorvidt man behøver at gå så vidt som til 90 pct. af panteværdien, men med den nuværende pengeregighed vil man måske også kunne nøjes med som oftest at lade staten yde garanti i stedet for lån. Det er også rigtigt, synes jeg, at man ikke her regner med driftskreditter. Den korte kredit må være bankernes opgave, og så må det nye kreditinstitut, som bankerne sammen med andre institutioner er i gang med at oprette, finde en af sine første opgaver her.

Det yderste prisværdige initiativ til dette institut er vist udgået fra nationalbankdirektøren. Det er glædeligt, at bankerne har vist fremsyn og har stillet betydelige midler til rådighed for denne långivning, der også sigter mod en direkte produktionsinvestering og, så vidt jeg forstår, en mere

risikobetonet investering end den, der ellers finansieres af bankerne. Foreløbig har bankerne vist overordentlig forståelse af de opgaver, som dette kreditinstitut påtager sig. Dette institut forpligter sig til at tilvejebringe 60 mill. kr. Det er så hensigten, at man på den basis, man her har tilvejebragt, skal kunne udstede obligationer, og man regner vist med en obligationsmængde på omkring 200 mill. kr., hvilket vil sige, at dette institut får omkring $\frac{1}{4}$ milliard kr. til rådighed. Jeg håber derfor, instituttet kan klare det meste, og at statens bidrag som oftest bliver statsgaranti og kun lån i tilfælde af særlig store, særlig farlige eller særlig langvarige kreditter.

Med hensyn til de øvrige enkeltheder i lovforslaget, der efter min opfattelse bør udvalgsbehandles, har det radikale venstre kun få reservationer at gøre. De enkelte lån og garantier skal jo godkendes både af 3 mands rådet, handelsministeren og finansministeren, men jeg synes, man kan diskutere i udvalget, om man ikke bør lade folketingset få den kontrollerende indflydelse gennem sit finansudvalg.

Det må være rigtigt at betragte denne lovgivning som en forsøgslovgivning. Derfor tror jeg heller ikke, man bør ængste sig for de meget afskrækkende følger, som det ærede medlem hr. Lorentzen så for sit indre blik, når han tænkte på lovens virkninger. Det må være rigtigt at betragte den som en forsøgslovgivning, som man bør udbygge, hvis landets økonomiske stilling til den tid taler derfor og resultaterne viser sig at være gode. Det radikale venstre håber, at resultaterne vil blive gode, og medgiver derfor lovforslaget en varm anbefaling.

Helge Madsen: I den såkaldte hemmelige protokol er der tale om arbejdsløshedsøerne, som man med regeringens hjælp skal søge at få gjort noget ved, og det er det, der her foreligger forslag om. Som det ærede medlem hr. A. C. Normann nævnte, drejer det sig om en forsøgslovgivning, og derfor kunne der måske være grund til at indføje en bestemmelse om en tidsbegrænsning eller i hvert fald en revisionsbestemmelse.

Det ærede medlem hr. Lorentzen var